

Publicerad 2015-10-01 12:37 av Flisan

Hur ska jag våga?

Hur berättar jag för den personen som bör känna mig bäst att halva mitt liv är en hemlighet?

Hur säger jag att det som hon inte vet är för jobbigt att en dag berätta?

Jag vill att det jag skriver ska uppmärksammas. Jag drömmer om att en dag se min bok stå i ett skyltfönster och jag hoppas att många bekanta kommer att läsa den och då förstå varför jag är som jag är och hur jag blev sån. Men med en rädsla som sitter i magen så drar jag mig själv tillbaka på grund av en rädsla.

Jag är rädd att jag kommer sår dom personerna som för mig betyder mest.

Familjen.

Syster

Mamma

och

Pappa.

Jag vet inte hur dom ska ta sig igenom det som jag redan har tagit mig igenom, och hur dom ska kunna förlåta sig själva för att dom aldrig var där även fast jag aldrig släppte in dom.

Jag ville klara mig själv, jag ville aldrig lägga över min skit på andra, jag såg det aldrig som tillräckligt viktigt, fast det var viktigare än livet för mig så trodde jag aldrig att det kunde vara det för någon annan. Det var ju bara en fånig förälskelse som skulle gå över. Det var bara ett litet gupp i vägen. Och det var bara tonårsfasoner.

Framför allt var det inget som någonsin skulle tas upp igen-

Det är bara ett litet problem...

Jag har faktiskt börjat skriva ner allt det nu, för jag vill berätta.

Men jag vågar inte...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Flisan med Poeter.se id #49861 innehar upphovsrätten